

РЕШЕНИЕ

№ 2854

гр. София, 28.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 15.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **8874** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 203 АПК, вр. чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Производството по делото е образувано по подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], чрез пълномощника си адв. Й. искова молба срещу Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /след направено уточнение/, с която моли да бъде осъден ответника да заплати на дружеството сумата от 600,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, изразяващи се в платен адвокатски хонорар за оспорване на издадено от ответника НП, отменено по съответния ред с влязло в сила съдебно решение, ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба са изложени подробни съображения за нейната основателност. Посочва, че с решение от 05.05.2020 г., постановено по НАХД № 7187/2019 г., по описа на Районен съд, [населено място], влязло в сила на 11.06.2020 г., е отменено НП № 42-0002780/17.11.2018 г., издадено от началника на областен отдел „Автомобилна администрация“-С.-град, към ИА АА. За проведеното обжалване, ищецът е ангажирал адвокат и съответно е направил разходи за него, като му е заплатил адвокатско възнаграждение. Този направен разход за адвокатско възнаграждение, счита, че представлява пряка и непосредствена вреда и следва да бъде обезщетен. Претендира и разностите, направени в настоящето производство.

В съдебно заседание, се представлява от адв. Й., която поддържа исковата молба и моли за присъждане на претендираната сума, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.

Ответникът, в срока по чл. 131 ГПК, не е представил отговор на исковата молба.

В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на СГП излага становище за неоснователност на исковата претенция.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От приобщеното към настоящето дело н.а.х.д. № 7187/2019 г. по описа на СРС, е видно, че за нарушение на чл. 7а, ал.2, пр. 3 от ЗАвтП е съставен АУАН № 255828/28.09.2018 г. Въз основа на посочения АУАН, е издадено НП № 42-0002780/07.11.2018 г. на ищеца [фирма], с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000,00 лв. за това, че е допуснало осъществяването на превози на това с МПС и водач Д. Ч., за периода от 09.06.2018 г. до 30.06.2018 г., без водачът да отговаря на изискванията за психологическа годност по Наредба по чл. 152, ал.1, т.2 от ЗАвтП, с което е нарушил разпоредбата на чл. 7а, ал.2, пр. 3 от ЗАвтП.

След подадена пред Софийски районен съд жалба от дружеството „СИБИЛА 2000“, с ЕИК[ЕИК], съдът постановил решение № 94878/05.05.2020 г., постановено по НАХД № 7187/2019 г. по описа на СРС, с което отменил оспореното НП № 42-0002780/07.11.2018 г., издадено от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“, [населено място], поради допуснати съществени нарушения при постановяване на НП.

Последното по делото открито съдебно заседание пред СРС е проведено на 15.09.2019 г.

Решението е влязло в сила на 11.06.2020 г., тъй като не е оспорено пред АССГ.

Пред Софийски районен съд, ищецът „СИБИЛА 2000“, с ЕИК[ЕИК] е представляван от адв. Й., за която е приложено пълномощно, с което адвоката е упълномощен да изготви жалба и да представлява жалбоподателя при оспорване на посоченото по-горе НП. В представеното пред СРС пълномощно е посочена като уговорена и заплатена сумата от 600 лв. за процесуалното представителство.

Пред АССГ „СИБИЛА 2000“ също е представляван от адв. Й., за която е представен договор за правна защита и съдействие и адвокатско пълномощно от 08.09.2020 г., в който като договорена и заплатена е посочена сумата от 500,00 лв.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е предявен иск от „СИБИЛА 2000“ срещу Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която моли да бъде осъден ответника да заплати на дружеството сумата от 600,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, изразяващи се в платен адвокатски хонорар за оспорване на издадено от ответника НП, отменено по съответния ред с влязло в сила съдебно решение, ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от

датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Съдът намира подадената искова молба за допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Първо следва да се направи уточнение, че съгласно чл. 8, ал.3 ЗОДОВ този закон е неприложим при наличие на друг ред за защита на твърдяните права. Към настоящия момент, както и от 19.11.2019 г. е налице друг ред за защита на твърдяните права. Към посочената дата са приети изменения в чл.63, ал.3 ЗАНН (ДВ, бр.94 от 29.11.2019 г.), като е предоставена възможност за присъждане на разноски в производствата по чл.63, ал.1 ЗАНН, по реда на АПК. Но тази разпоредба е приета след проведеното последно по делото заседание пред СРС, на 12.09.2019 г., когато е бил и последният възможен момент да бъде валидно заявена претенцията за разноски. Т.е., към датата, на която ищецът е могъл да претендира разноски по делото, по което е отменено НП, не е бил налице друг процесуален ред за защита на това право. Решението по делото не е оспорено от ответната страна, която има правен интерес от това, поради което и ищецът не е могъл да заяви претенция за разноски за две съдебни инстанции, пред АССГ, когато вече това е било допустимо, съгласно измененията в ЗАНН. Поради това и исковата молба е допустима за разглеждане от настоящата инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Идеята е неблагоприятните последици от евентуално положително за увредения решение да бъдат понесени от бюджета на това учреждение, в чиито състав са причинителите на вредите. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК исковите за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт /имуществената и неимуществената/ и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

От така изложеното, съдът приема, че първият въпрос, който следва да бъде разгледан, е въпросът за пасивната процесуална легитимация на ответника по този иск. За да бъде един ответник надлежна страна по иск по чл. 203 АПК, следва незаконосъобразния акт, действие или бездействие да бъдат издадени или съответно извършени/неизвършени от длъжностно лице, намиращо се в трудово или служебно правоотношение с учреждението, срещу което е предявен иска. Т.е., всяко едно учреждение, юридическо лице или друга държавна организация, отговарят за вредите, които техни служители са причинили на граждани и юридически лица, със своите незаконосъобразни актове, действия или бездействия. Поради това, пасивно легитимиран по иска по чл. 1 ЗОВОД е юридическото лице, в чиято структура се намира служителят, издал отменения акт, от който се претендира да са претърпени вредите.

Процесуалната легитимация на страните в исковото производство следва единствено

от тези твърдения, изложени в исковата молба относно наличието на претендираното право. В конкретния случай ищецът твърди, че настъпването на вредите, за които се претендира да бъдат обезщетени, са резултат от издаването на незаконосъобразно наказателно постановление от началника на ОО „Автомобилна администрация” – С.-град към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” – [населено място]. Т.е., юридическото лице, в чиято структура е началникът на ОО АА-С., град е ИА АА. По смисъла на чл.2, ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, както и съгласно чл. 2, ал.3 ЗАвтП Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" е юридическо лице на бюджетна издръжка към Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията със седалище в С. и с регионални звена - областни отдели във всички областни градове. С оглед изложеното, именно посоченият ответник ИА АА, след направеното уточнение от страна на ищеца, е юридическото лице, което е пасивно легитимираното да отговаря за вредите лице, с оглед разпоредбата на чл. 204 АПК.

Една от предпоставките, които следва да се изследва е налице ли е незаконосъобразен административен акт. Съгласно ТР №1 от 15.03.2017 г. по т.д. №2/2016 г. на ВАС – „при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им, представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.“. Т.е., отмененото от Софийски районен съд НП № 42-0002780/07.11.2018 г., представлява административен акт, при отмяната на който могат да се претендират претърпените имуществени вреди, изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение, както и платения дълг по НП. В този смисъл първата предпоставка е налице. В случая дори не следва да се проверява въпроса за причините за отмяната на административния акт, единствено е достатъчно да е налице влязло в сила отменително решение, с което акта е отменен и същият не съществува в правния мир и съответно не произвежда правния ефект, който е целян с него.

Налице са и другите две предпоставки за уважаване на исковата претенция за обезщетяване на имуществени вреди, а именно наличие на вреда, настъпила в патримониума на ищеца, както и причинна връзка между вредата и отмененото НП. Видно от представените по делото документи – пълномощно за адв. Й. и договор за правна защита и съдействие № 706847 от 30.11.2018 г., страните са договорили, а ищеца заплатил сумата от общо 600,00 лв., за оспорване на НП пред СРС. Договорената сума е платена, тъй като в договора е записано, че при подписването им [фирма] е заплатил сумата, а договорът служи като разписка за получаването на сумата. Това е така, тъй като съобразно ТР №6 2012 г. на ОСГТК на ВКС, т.1, за суми до 15 000,00 лв., договорът има функциите на разписка. Осъществяването на защита включва всички действия, допустими от закона по защитата на лицето по съответното дело, т.е., изготвяне на документи, доказателствени искания, процесуално представителство и др., които са необходими. В този смисъл съдът приема, че за ищеца е настъпила имуществена вреда в размер на 600,00 лв. със заплатения от него адвокатски хонорар, а причината за това е оспорването на НП № 42-0002780/07.11.2018 г., издадено от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“, [населено място], което е отменено по надлежния ред, с влязло в сила решение.

Нямо спор, че възнаграждението, уговорено между страните, се дължи на основание

свободно договаряне между тях, но това не води до липса на пряка причинна връзка между заплащането на сумата за адвокатско възнаграждение и отмененото наказателно постановление. Напротив, съгласно цитираното по-горе, ТР №1 от 15.03.2017 г. по т.д. №2/2016 г. на ВАС, безспорно се приема, че потърсената адвокатска помощ и платения адвокатски хонорар е пряка и непосредствена последица от издаденото наказателно постановление, тъй като обжалването на този акт е законово регламентирано и е единствено средство за защита на лицето, което твърди, че не е виновно и че неговите права са накърнени неправомерно от административния орган. В тази връзка нелогично е да се твърди, че лицето безпричинно е платило хонорар на адвокат, без да е мотивирано от издаденото срещу него наказателно постановление, с цел то да бъде отменено по предвидения от закона ред, който изисква специални познания, каквито имат адвокатите. Това обжалване, във всичките му фази, включително и чрез касация - за индивидуалните административни актове пред ВАС и за наказателните постановления пред административните съдилища, не е задължително да бъде осъществено с помощта на адвокат, но гражданите изключително трудно, биха се справили със съдебното обжалване без неговата помощ. С ТР се приема като пряка и непосредствена последица от увреждането по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ и платените от гражданите хонорари за адвокатска защита в хипотезите на т. т. 1-7 на ал. 1 на чл. 2 от ЗОДОВ, макар и адвокатската защита да не е задължителна, тъй като разходите по ангажирането на адвокатска защита представляват непосредствена вреда от неправомерно издаденото НП, чието пряко следствие е дължимост на хонорар, който следва да е съответен на правната защита, необходима на лицето, с оглед повдигнатото обвинение. Неразделната взаимовръзка между издаденото наказателно постановление и потърсената от наказаното лице адвокатска защита е пряка и непосредствена, тъй като те се намират в отношение на обуславяща причина и следствие-гражданина не би потърсил адвокатска помощ, ако срещу него не е издаден акт, увреждащ неговите законни права и интереси. В настоящия случай се установява, че в следствие на осъществената от процесуалния представител защита, съдът е отменил оспореното НП, поради което настоящият състав намира, че процесуалния представител на ищцата е изпълнил предмета на сключения между тях договор за правна защита и съдействие. Адвокатската защита се явява нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което разноските за възнаграждение за един адвокат подлежат на възстановяване.

Предвид основателността на исковата претенция, основателен е акцесорния иск за присъждане на лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

Предвид изложеното, съдът намира иска за обезщетяване на претърпени имуществени вреди от ищец за основателен и доказан за сумата от 500,00 лв., тъй като по делото се установи наличието на всички предпоставки за уважаването му. Поради това, ответният орган следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 600,00 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпени от направени разноски за адвокатско възнаграждение, което е заплатено във връзка с обжалването на НП.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на ищеца се дължат разноски в претендирания размер.

Ищеца претендира такива за държавна такса и адвокатско възнаграждение съгласно представен списък, в размер на 550,00 лв.

На ответният орган не се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 203, Административен съд, С. град, II отд., 59 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, със седалище в [населено място] 1000, [улица] ДА ЗАПЛАТИ на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] сумата от 600,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, изразяващи се в платен адвокатски хонорар за оспорване на съставено от служител при ответника НП, отменено по съответния ред с влязло в сила съдебно решение, ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумат.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, [населено място] 1000, [улица] ДА ЗАПЛАТИ на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] сумата от 550,00 лв., представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: